

NOTAT

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen

Organisation & Jura
J.nr. 001-12408
Ref. sabpe/KAA
Den 26. januar 2015

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Miljøudvalg om afgivelse af indlæg i sag C-472/14, Canadian Oil Company Sweden Aktiebolag

1. Indledning

Högsta domstolen i Sverige (den svenske Højesteret) har stillet EU-Domstolen to præjudicielle spørgsmål.

Det første spørgsmål drejer sig om, hvorvidt den omstændighed, at den, som erhvervsmæssigt indfører et kemisk produkt til Sverige, for hvilket der i henhold til REACH-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier) er registreringspligt for de kemiske stoffer, der indgår i det kemiske produkt, i medfør af svenske regler tillige skal anmelde produktet til Kemikalieinspektionen med henblik på registrering i det svenske produktregister, er i strid med REACH-forordningen.

Besvares spørgsmålet benægtende, spørges der desuden om, hvorvidt den svenske anmeldelsespligt da er i strid med artikel 34 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) (forbud mod kvantitative indførelsesrestriktioner) henset til undtagelsen i artikel 36 TEUF (undtagelser fra forbuddet mod handelsrestriktioner).

2. Sagens faktiske omstændigheder og juridiske problemstilling

Hovedsagen angår appel af en dom afsagt af den svenske Hovrät, hvor Canadian Oil Company er blevet idømt en bøde for at have importeret kemiske produkter til Sverige uden at anmelde disse til den svenske Kemikalieinspektions produktregister.

Canadian Oil Company er af den opfattelse, at de svenske regler om pligt til anmeldelse af kemiske produkter i et nationalt produktregister begrænser den frie bevægelighed af varer i strid med REACH-forordningens artikel 128, stk. 1 (frihandelsklausulen), og at reglerne endvidere udgør en handelshindrende foranstaltning, der ikke opfylder kravene i TEUF artikel 36.

I henhold til REACH-forordningen skal stoffer som sådan, i blandinger (kemiske produkter) eller i artikler registreres, hvis de fremstilles eller markedsføres i EU i mængder over 1 ton. Registreringspligten påhviler producenten eller importøren, og registreringen skal indsendes til Det Europæiske Kemikalie Agentur (ECHA), jf. REACH-forordningens artikel 5-7.

Det centrale spørgsmål i sagen er, hvorvidt REACH-forordningen er til hinder for nationale regler om anmeldelse med henblik på registrering af kemiske produkter (stoffer og blandinger) i et nationalt register.

Den svenske Højesteret har i sin anmodning om præjudiciel afgørelse anført, at det fremstår uklart, hvor langt harmoniseringen i medfør af REACH-forordningen rækker, især når registreringen i henhold til den nationale lovgivning delvis opfylder andre funktioner end REACH-forordningens, herunder om artikel 128 i REACH-forordningen er til hinder for anmeldelsespligten også til det svenske produktregister ved import af stoffer til Sverige fra et andet EU-land.

Endvidere finder den svenske Højesteret det uklart, om pligten til at anmelde kemiske produkter, som indføres til Sverige fra et andet EU-land, til registrering i det svenske produktregister udgør en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ indførselsrestriktion i medfør af TEUF artikel 34, og om nogen undtagelse i TEUF artikel 36 finder anvendelse, herunder om de svenske regler kan anses for proportionale.

3. Den danske interesse i sagen

Efter regeringens opfattelse bør der afgives indlæg i sagen. Danmark har således et tilsvarende produktregister samt registre på andre områder, hvor der stilles krav til producenter eller importører om indsendelse af oplysninger om stoffer og blandinger. EU-Domstolens dom kan derfor være af væsentlig betydning for Danmarks mulighed for at opretholde det danske produktregister og eventuelt andre registre, hvor der skal indsendes oplysninger om stoffer, blandinger (kemiske produkter) eller varer.

En række EU- og EØS-lande, herunder Sverige, Norge, Island, Finland og Frankrig, har ligeledes produktregistre og krav om anmeldelse hertil.

Det danske produktregister er et fælles register mellem Miljøministeriet og Beskæftigelsesministeriet. Retsgrundlaget for registeret henhører under Beskæftigelsesministeriet.

Af Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse om registret for stoffer og materialer (produktregisterbekendtgørelsen) fremgår det bl.a., at formålet er at samle oplysninger om og vurdering af stoffer, materialer og produkter, herunder om deres forekomst og brug, og registrets indhold danner grundlag for vurdering og forebyggelse mod skadelige stoffer, materialer og produkter. Anmeldelsespligten til produktregistret, hvornår der skal ske anmeldelse, og hvilke oplysninger det drejer sig om, fremgår af Arbejdstilsynets bekendtgørelse om særlige pligter for fremstillere, leverandører og importører mv. af stoffer og materialer efter lov om arbejdsmiljø (leverandørbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen er under revision, bl.a. med henblik på tilpasning til REACH-forordningen.

I det danske produktregister registreres oplysninger om stoffer og blandinger til professionelt brug på det danske marked. Det er et vigtigt redskab, der til forskel fra registreringen i medfør af REACH-forordningen giver de danske myndigheder et overblik over, hvilke stoffer og produkter (blandinger) der findes i Danmark, herunder hvor og ikke mindst til hvad, de anvendes m.v. Oplysningerne bruges blandt andet i Arbejdstilsynets og Miljøstyrelsens kontrol- og prioriteringsarbejde.

Regeringen vil således i indlægget argumentere for muligheden for at have visse nationale indberetningskrav vedrørende stoffer, blandinger eller varer, og at

REACH-forordningen ikke begrænser adgangen til at fastsætte krav om indberetning eller anmeldelser, der ikke direkte er omfattet af registreringspligten i forordningen.